

Mănăstirea Măinești

Descriere

Prima biserică a fost ctitorită din lemn de ispravnicul Matei Bârzeanu, în anii 1742-1743. În 1745, sfântul lăcaș a fost închinat de ctitor Episcopiei Râmnicului. În 1805, chir Popa Nicolae postelnicul, Ioanichie Preda și postelnicul Nicolae Mănescu au început construirea unei biserici din cărămidă și piatră, finalizată la 29 septembrie 1809. Pictată în anii 1810-1812, biserica a primit inițial hramul „Sfântul Ierarh Nicolae”. Aici s-au călugărit unii dintre haiducii lui Iancu Jianu, după ce acesta s-a lăsat de haiducie în 1818. Din acest motiv, în folclorul local, schitul a rămas cunoscut sub numele de „Schitul Haiducilor”. După secularizarea averilor mănăstirești, a devenit biserică de mir, iar în 1926, a fost închisă. După unele reparații efectuate în perioada 1930-1940, biserica a fost redeschisă în 1941. În 1979, s-au efectuat lucrări temeinice de renovare. De remarcat că în portretele ctitorilor se observă costumele de epocă cu elemente specifice portului popular românesc. În 1996, așezământul monahal a fost redeschis ca mănăstire de călugărițe.

Galerie

Harta

